

2014

Božie Slovo tvorí spoločenstvo

Itinerár katechézy dospelých v štyroch biblických stretnutiach

**Diecézny katechetický
úrad**

Biblické katolícke dielo

Bratislava 2014

Diecézny katechetický úrad

Biblické katolícke dielo

Biblickú a metodickú časť spracovali Iveta Strenková ThD. a ThDr. Mária Dravecká PhD. podľa predlohy UFFICIO CATECHISTICO „*L'ascolto della Parola crea comunione*“, Diocesi di Verona, Anno Pastorale 2008-2009.

Bratislava 2014

Úvod

Ako ľudia žijúci v súčasnej spoločnosti, vnímame, že žijeme dobu, v ktorej sa výrazne mení kultúrny kontext. Uvedomujeme si a v pastoračnej praxi pociťujeme, odklon od krstnej viery, ktorý sa prejavuje mnohorakým spôsobom: náboženským analfabetizmom, dotýkajúcim sa aj veriacich, ktorí zaujímajú v profesionálnom živote dôležité miesta; chýbajúcou identitou veriaceho, keďže správanie veriacich je často v ostrom protiklade s ich vierou; ľahostajnosťou voči podieľaniu sa na živote spoločenstva Božieho ľudu, s následnou stratou zmyslu pre spolupatričnosť k Cirkvi; relativistickým pohľadom na obsah viery a morálky, ktorá z nej vyplýva (porov. Rino Fisichella, Katechéza v kontexte Novej Evanjelizácie). Vnámame fakt prerušenia odovzdávania viery, zvlášť v rodinách.

Preto sa dnes veľa hovorí a píše o novej evanjelizácii, o hľadaní nových prístupov k oživeniu viery, o tom, akým spôsobom priviesť dnešného človeka ku stretnutiu s Kristom.

Od 7. do 28. októbra 2012 prebehlo riadne generálne zhromaždenie Synody biskupov na tému „Nová evanjelizácia na odovzdávanie kresťanskej viery“, ktorej bohaté ovocie práce zhrnul sv. Otec František v apoštolskej exhortácii *Evangelií gaudium*, kde predstavuje niektoré línie, ktoré by v celej Cirkvi mohli vyvolať a usmerniť novú etapu hlásania evanjelia, plnú horlivosti a dynamizmu.

Pripomína aj slová svätého Jána Pavla II., ktorý nás pozýva, aby sme si uvedomili, že „nemôžeme strácať zápal pre ohlasovanie“ tým, ktorí sú vzdialení od Krista, lebo toto je „prvoradou úlohou Cirkvi“. Misionárska činnosť „predstavuje ešte aj dnes najväčšiu výzvu pre Cirkev“ a „misionárska úloha musí byť prvoradá“. Je nevyhnutné prejsť od „pastorácie jednoduchého udržiavania k pastorácii rozhodne misijnej“ (*Evangelií gaudium* 15)

Všetci sa pripájame k názoru, že je potrebné zmeniť dnešnú pastoračnú prax prijatím misijného modelu a misijných metód, ktoré najúčinnejšie reflektujú na meniacu sa kultúru Slovenska a vytvoriť pastoračné predpoklady, aby osobný život bol každodenne inšpirovaný a formovaný Evanjeliom Krista.

Cirkevné dokumenty a iné publikácie nás povzbudzujú, že je potrebné rozvinúť užšiu spoluprácu kňazov a laikov najmä pri práci v malých živých spoločenstvách ako základných bunkách farského spoločenstva, ktoré sa tak stáva spoločenstvom spoločenstiev detí, mládeže, rodín a ďalších angažovaných skupín veriacich; pretvárať podobu spoločenstva Božieho ľudu: chápať a prijímať apoštolské aktivity laikov vo svete aj ich pastoračnú službu v Cirkvi, zintenzívniť

komunikáciu a vytvoriť živé vzťahy a skutočnú spoluprácu na Božom diele; v pastoračných prioritách zvýrazniť rodiny a rôznorodé malé spoločenstvá. Lebo práve to sú prostredia, kde sa formujú ľudsky i duchovne zrelí ľudia, schopní vydávať osobné svedectvo aj o svojej viere v Boha. (Pastiersky list biskupov Slovenska o Cirkvi a jej apoštoláte z 3.októbra 2004)

Mohli by sme v týchto povzbudeniach pokračovať i naďalej a citovať i z iných dokumentov magistéria, ale vynára sa nám otázka, ako pretaviť všetky tie slová do reality nášho života?! Ako ich uskutočňovať, ako oživiť pastoračné nadšenie pre Krista? Kde nájsť odvahu k zmene a ako ju vykonať?

Ako odpoveď sa nám v prvom momente ponúka hlas vábenia sirén, ktoré pozývajú k tomu, aby sme z pastoraácie urobili silený rad iniciatív, bez toho, aby sme sa dotkli toho podstatného v evanjelizačnej úlohe. Aby sme boli viac zaujatí množením aktivít, než pozornosťou voči osobám a ich stretnutiu s Bohom, čoho dôsledkom je ale neplodnosť takejto pastoraácie (Svätý Otec František pri príležitosti stretnutia organizovaného Pápežskou radou na podporu novej evanjelizácie s témou „Pastorálny projekt Evangelii gaudium“ v septembri 2014 vo Vatikáne.)

Preto je potrebné zamerať sa predovšetkým na Božie slovo, aby sa „stalo čoraz viac srdcom všetkých cirkevných aktivít“, lebo na ňom je založená celá evanjelizácia. (EG 174) Cirkev neevanjelizuje, ak sa neustále nenecháva evanjelizovať. Sv. Pavol pripomína: „Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva“. (Kol 3, 16)

Predovšetkým evanjelizácia a katechéza nadobúdajú novú silu práve zásluhou pozornosti k Božiemu slovu. Zvlášť je potrebné, aby sa počúvanie Božieho slova stalo živým stretaním, ktoré nám umožňuje čerpať v biblickom texte živé slovo, ktoré kladie otázky, usmerňuje a stvárňuje život. (porov. Novo millenio ineunte 39)

V duchu týchto slov chceme vykročiť na cestu počúvania Slova, ktoré vytvára spoločenstvo neustálym obracaním sa na centrum, ktorým je Ježiš. S pomocou jeho Ducha počúvať Slovo, teda čítať ho a pýtať sa: „Čo to hovorí môjmu srdcu? Čo mi hovorí Boh týmto slovom?“. A takto umožniť zmenu, v ktorej budeme môcť prežívať novú spiritualitu spoločenstva zameraním pohľadu srdca na tajomstvo trojjediného Boha, ktorý v nás prebýva a ktorého svetlo budeme vnímať aj na tvári bratov a sestier vedľa nás. Toto úsilie vytvorí schopnosť cítiť brata a sestru vo viere v hlbokú jednotu tajomného tela - Cirkvi, čiže ako "niekoho, kto patrí ku mne", aby som vedel spolu s ním prežívať jeho radosti a jeho bolesti, uhádnuť jeho želania, postarať sa o jeho potreby a ponúknuť mu pravé a hlboké priateľstvo. Tiež umožní vidieť v druhom predovšetkým pozitívne prvky,

aby sme ho prijímali a hodnotili ako Boží dar, a to nielen ako dar pre druhého, ktorý ho priamo prijal, ale aj ako "dar pre mňa" a tým nadobudnúť schopnosť urobiť bratovi "urobiť miesto", nieť si vzájomne bremená (Gal 6,2) a premáhať egoistické pokušenia. A tak urobiť z Cirkvi dom a školu spoločenstva. (Novo milenio ineunte 43)

Jozef Adamkovič

Riaditeľ Diecézneho katechetického úradu v Bratislave